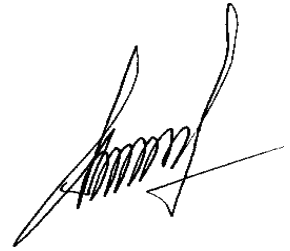

**Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Львівська політехніка»**

КУЛЯНДА МИРОСЛАВА ІВАНІВНА

УДК 343.156

**ОСОБЛИВОСТІ АПЕЛЯЦІЙНОГО ПРОВАДЖЕННЯ
В ПОРЯДКУ СУДОВОГО КОНТРОЛЮ
В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ**

12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика;
судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність

Автореферат
дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Львів – 2021

Дисертацією є рукопис

Робота виконана у Закладі вищої освіти «Львівський університет бізнесу та права» Міністерства освіти і науки України

Науковий керівник доктор юридичних наук, професор
Костицький Василь Васильович,
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка, професор кафедри
теорії та історії права та держави

Офіційні опоненти: доктор юридичних наук, професор
Чаплинський Костянтин Олександрович,
Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ,
завідувач кафедри криміналістики
та домедичної підготовки

кандидат юридичних наук, доцент
Гузела Михайло Васильович,
Національний університет «Львівська політехніка»,
доцент кафедри кримінального права і процесу

Захист відбудеться «14» травня 2021 р. о 13 годині на засіданні спеціалізованої вченої ради К 35.052.23 у Національному університеті «Львівська політехніка» (79008, м. Львів, вул. Князя Романа 1/3, ауд. 302 ХІХ навчального корпусу)

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Національного університету «Львівська політехніка» (79013, м. Львів, вул. Професорська, 1).

Автореферат розісланий «12» квітня 2021 р.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

М. М. Коваль

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. У сучасному суспільстві права людини є важливим інститутом, за допомогою якого регулюється правовий статус особи, визначаються способи й засоби впливу на неї, межі втручання у сферу особистого життя, встановлюються юридичні та інші гарантії захисту й реалізації прав і свобод. Водночас однією із найважливіших ознак демократичної правової держави є забезпечення прав людини і громадянина. Курс на побудову в Україні такої держави передбачає визначення ефективних механізмів цього процесу.

В умовах правової держави кримінальні провадження повинні розслідуватися з дотриманням принципу верховенства права, відповідно до якого людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями. Специфіка кримінальної процесуальної діяльності прокуратури та інших правоохоронних органів породжує необхідність судового контролю за її законністю. Цей контроль, зокрема, здійснюється слідчими суддями – новітнім кримінальним процесуальним інститутом, який уведений законодавцем. Проте теоретичних і практичних напрацювань щодо його функціонування все ще обмаль. Такий стан обумовлює актуальність цього дослідження.

Теоретичним підґрунтям дисертаційної роботи слугували праці представників теорії права і теорії кримінального процесуального права й науки судустрою, зокрема, Т. Т. Алієва, М. І. Бажанова, Н. Р. Бобечка, О. І. Бережного, Л. О. Богословської, В. Д. Бринцева, В. Г. Васильєва, С. І. Вікторського, Л. О. Воскобітової, С. Г. Герасименка, В. Н. Глушкова, М. М. Гродзинського, Ю. М. Грошевого, М. В. Гузели, Н. В. Давидова, В. Я. Дорохова, М. В. Духовського, Ц. М. Каз, Д. П. Кисленка, Д. І. Клепкої, В. М. Ковалю, М. В. Костицького, В. В. Костицького, Е. Ф. Куцової, В. Т. Лазарева, П. А. Лупінської, В. Т. Маляренка, Є. Г. Мартинчика, М. М. Міхеєнка, І. І. Мухіна, В. В. Назарова, Г. М. Омеляненко, В. Л. Ортинського, І. Д. Перлова, О. В. Петришина, В. А. Познанського, В. К. Постовського, П. М. Рабіновича, А. В. Резона, А. К. Ріхтера, В. В. Сердюка, В. І. Сліпченка, В. К. Случевського, В. М. Хотенця, К. О. Чаплинського, П. І. Шевчука, О. Г. Шило та інших.

Актуальність вирішення проблемних питань апеляційного провадження зумовлена тим, що робота судових органів характеризується значними порушеннями прав громадян при прийнятті процесуальних рішень на етапі досудового слідства. Зазначені обставини свідчать про необхідність ґрунтовного, комплексного висвітлення процесу перевірки судових рішень.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Обраний напрям дисертаційної роботи належить до пріоритетних у галузі розвитку кримінального процесуального права, а також розбудови судової системи України. Дисертацію виконано відповідно до вимог положень Указу

Президента України «Про заходи щодо подальшого зміцнення правопорядку, охорони прав і свобод громадян» зі змінами від 29 жовтня 2003 р. № 1227/2003 (1227/2003), Державної цільової комплексної програми «Проблеми вдосконалення організації і діяльності суду та правоохоронних органів в умовах формування соціальної, правової, демократичної держави» (номер державної реєстрації 0186.0.099031). а також у межах науково-дослідної роботи Закладу вищої освіти «Львівський університет бізнесу та права».

Мета і завдання дослідження. *Мета* дисертації полягає в комплексному аналізі актуальних питань сучасної апеляційної перевірки судових рішень, прийнятих у досудових стадіях кримінального провадження.

Для досягнення зазначеної мети окреслено такі *завдання*:

- розкрити поняття, зміст та значення апеляційного провадження;
- дослідити історичні аспекти становлення та розвитку апеляційного провадження в Україні;
- провести порівняльний аналіз понять «апеляційне провадження» та «апеляційна перевірка»;
- охарактеризувати апеляційну перевірку судових рішень, пов'язаних із застосуванням заходів процесуального примусу, що обмежують права та особисту свободу громадян;
- розглянути процесуальний порядок апеляційної перевірки судових рішень, пов'язаних із досудовим розслідуванням кримінального провадження;
- надати загальну психологічну характеристику апеляційного провадження в порядку судового контролю;
- окреслити психологічний зміст діяльності учасників апеляційного провадження в порядку судового контролю.

Об'єктом дослідження є суспільні правовідносини, що виникають під час апеляційної перевірки судових рішень, прийнятих у досудових стадіях кримінального процесу.

Предмет дослідження – особливості апеляційного провадження в порядку судового контролю в кримінальному процесі України, відображені у законодавстві та юридичній літературі.

Методи дослідження. Методологічною основою дослідження слугували загальнонаукові методи пізнання, системне застосування яких забезпечило розв'язання сформульованих завдань і досягнення мети дисертаційної роботи. Зокрема, *діалектичний* та *історико-правовий* методи було застосовано у процесі дослідження значення, історичних аспектів становлення та розвитку апеляційного провадження в Україні (підрозділи 1.1, 1.2); *логіко-семантичний* – для визначення категоріального апарату: «апеляційне провадження», «судовий контроль» (підрозділи 1.1, 1.2, 2.1); *порівняльно-правовий* – з метою розкриття процесуальних особливостей апеляційного провадження та судового контролю (підрозділи 2.1, 2.2); *формально-*

логічний – для вдосконалення процедури апеляційного провадження щодо рішень суду першої інстанції, які обмежують права та особисту свободу громадян (підрозділи 2.1, 2.2); *метод системно-структурного аналізу* дав змогу проаналізувати будову системи апеляційної перевірки судових рішень. *Принцип системності* сприяв висвітленню апеляційної перевірки у взаємозв'язку із загальними принципами кримінального судочинства, а *метод структурності* уможливив розгляд апеляційної перевірки у структурі елементів кримінального судочинства (підрозділи 2.1, 2.2, 3.1, 3.2); *структурно-функціональний метод* застосовано при визначенні загальної психологічної характеристики апеляційного провадження та судового контролю, діяльності учасників судового засідання в апеляційній інстанції (підрозділи 3.1, 3.2); *статистичний* – для узагальнення результатів, одержаних у ході вивчення правозастосовної практики апеляційних судів, даних судової статистики та іншої інформації.

Нормативну основу роботи склали: Конституція України; чинне кримінальне та кримінальне процесуальне законодавство; міжнародно-правові договори, ратифіковані Верховною Радою України; рішення Європейського Суду з прав людини; рішення Конституційного Суду України; постанови Пленуму Верховного Суду та відомчі нормативно-правові акти, а також кримінальне процесуальне законодавство окремих зарубіжних країн.

Емпіричною базою дослідження слугували, зокрема: статистичні дані Державної судової адміністрації України; інша статистична інформація; узагальнення судової практики апеляційного суду Чернівецької області за період дії нового КПК України з 20 листопада 2018 року по 20 травня 2020 року, а також дані, отримані під час анкетування 97 суддів. За спеціальною анкетною вивчено й проаналізовано 243 провадження, за період дії нового КПК України з 20 листопада 2018 року по травень 2020 року, рішення в яких оскаржувалися в апеляційному суді Чернівецької області.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є одним із перших комплексних наукових досліджень проблемних аспектів апеляційної перевірки судових рішень, прийнятих на досудовому слідстві за новітнім кримінальним процесуальним законодавством.

У результаті проведеного дослідження, сформульовано нові наукові положення й висновки, зокрема:

вперше:

– на основі вивчення викладених у правовій літературі поглядів та аналізу законодавства України, розроблено та запропоновано процедуру перевірки судових рішень, прийнятих на досудовому слідстві;

– за результатами правового аналізу виведено критерії розмежування кримінальних процесуальних понять «апеляційна перевірка» та «апеляційне провадження», а також обґрунтовано доцільність їх співвідношення як локального до глобального;

– визначено функціональне призначення апеляційної перевірки судових рішень, прийнятих на досудовому слідстві, що полягає в перевірці обставин провадження, з метою виявлення судових помилок, допущених судом першої інстанції, шляхом розгляду провадження відповідно до апеляційних вимог для встановлення законності та обґрунтованості прийнятого судового рішення;

– запропоновано комплексні законодавчі зміни у напрямку спрощення вимог до змісту апеляцій осіб, інтересів яких стосується судове рішення, що сприятиме ефективності апеляційного провадження;

удосконалено:

– соціально-психологічні засади апеляційного провадження в порядку судового контролю, що, зокрема, сприяє конструктивності такої діяльності та посиленню виховного впливу на учасників кримінального процесу;

– тлумачення терміну «апеляційна перевірка»;

– наукові уявлення щодо переліку рішень суду, прийнятих на досудовому слідстві, які підлягають апеляційній перевірці;

дістали подальшого розвитку:

– дослідження місця апеляційного перегляду в системі кримінального судочинства;

– положення про контролюючу функцію апеляційної перевірки з метою досягнення законності як головного завдання правосуддя;

– положення про розширення обсягу норми закону, що регулює порядок перевірки ухвал суду, та обґрунтовано необхідність закріплення в окремих статтях КПК України порядку перевірки різних видів рішень суду;

– перелік повноважень суду апеляційної інстанції як сукупність його прав та обов'язків зі здійснення встановлених законом процесуальних дій щодо рішення, яке є об'єктом перевірки.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що положення, висновки, пропозиції та рекомендації, сформульовані у дисертації, можуть бути використані у: науково-дослідній діяльності – при подальшій розробці теоретичних питань, які пов'язані з особливостями апеляційного провадження в порядку судового контролю в кримінальному процесі; *правозастосовній діяльності* – при провадженні досудового розслідування; *у навчальному процесі* – при підготовці навчально-методичних матеріалів та при викладанні дисципліни «Кримінальне процесуальне право України».

Апробація результатів дослідження. Висновки та основні положення дисертаційної роботи оприлюднено на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, зокрема, на: Всеукраїнській науково-практичній конференції «Українське правосуддя: здобутки та перспективи» (16 травня 2008 р., м. Чернівці); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Незалежний суд – гарантія захисту прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина» (30 травня. 2009 р., м. Чернівці);

Міжнародній науково-практичній конференції «Реформування національного та міжнародного права : перспективи та пріоритети» (1–2 лютого 2013 р., м. Одеса); Міжнародній науково-практичній конференції «Актуальні питання розвитку та взаємодії публічного та приватного права» (22–23 березня 2013 р., м. Львів); Міжнародній науково-практичній конференції «Роль права та закону в громадянському суспільстві» (14–15 лютого 2014 р., м. Київ); Міжнародній науково-практичній конференції «Сучасне правотворення: питання теорії та практики» (31 травня – 1 червня 2019 р., м. Дніпро); Міжнародній науково-практичній конференції «Актуальні проблеми вдосконалення законодавства та правозастосування» (25–26 жовтня 2019 р., м. Запоріжжя); Міжнародній науково-практичній конференції «Сучасний стан і перспективи розвитку держави і права» (14–15 червня 2019 р., м. Львів); Міжнародній науково-практичній конференції «Пріоритети розвитку юридичних наук у ХХІ столітті» (12–13 квітня 2019 р., м. Одеса).

Публікації. Основні положення дисертації висвітлено у дев'ятнадцяти наукових працях, зокрема: одна монографія, дев'ять статей (із них вісім – у фахових наукових виданнях України та одна – у періодичному виданні іншої держави) та дев'ять тез доповідей, оприлюднених на науково-практичних конференціях.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається з анотацій українською й англійською мовами, переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, що містять шість підрозділів, висновків, списку використаних джерел (437 найменувань на 42 сторінках) і п'яти додатків. Загальний обсяг дисертації становить 251 сторінку, з них основного тексту – 181 сторінка.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми дослідження; вказано на зв'язок роботи з науковою тематикою; визначено мету, завдання, об'єкт, предмет, сформульовано методологічну основу дослідження; висвітлено наукову новизну, науково-теоретичне та практичне значення одержаних результатів; наведено відомості про апробацію результатів дослідження, структуру та обсяг дисертації.

Розділ 1 «Загальний історико-теоретичний аналіз судового провадження в суді апеляційної інстанції» складається з двох підрозділів.

У *підрозділі 1.1 «Поняття, зміст і значення судового провадження в суді апеляційної інстанції»* здійснено аналіз літератури, огляд реформ, що проводяться нині в Україні, найбільш актуальною з яких є реформа судочинства, обґрунтовано, що апеляційне оскарження – це різновид оскарження судових рішень у кримінальних провадженнях, який визначається особливими умовами, предметом, формами, змістом, строками та самим порядком провадження. Тобто апеляційне оскарження – це звернення до суду

апеляційної інстанції сторін обвинувачення і захисту та інших осіб, інтереси яких стосуються рішення суду першої інстанції, з проханням про його перегляд. Проаналізовано завдання апеляційної інстанції при перегляді кримінальних справ у порядку апеляційного провадження: не допустити виконання незаконного, необґрунтованого та несправедливого вироку; швидко виправити допущені на попередніх стадіях помилки, прорахунки та порушення; забезпечити захист і реалізацію прав, законних інтересів учасників процесу; сприяти однаковому розумінню та застосуванню законів судами першої інстанції.

Охарактеризовано основні риси стадій кримінального процесу «апеляційне провадження»: реалізація права учасника судового розгляду на перевірку рішення у кримінальній справі суду першої інстанції іншим складом суду, який є колегіальним і незалежним від суду, що постановив оскаржуване рішення; перевірка законності та обґрунтованості судового рішення і виправлення помилок, допущених судом першої інстанції; можливість подання в апеляційну інстанцію нових документів; можливість витребувати апеляційним судом у разі необхідності, додаткових доказів; право апеляційного суду ухвалити свій вирок; обов'язковість вказівок апеляційного суду, який скасував вирок або ухвалу і призначив новий розгляд у суді першої інстанції.

У підрозділі 1.2 «Історія становлення та розвитку апеляційного провадження в Україні» зазначено, що в науці кримінального процесуального права історія становлення та розвитку апеляційного провадження малодосліджена. Значна частина території України упродовж століть розвивалася відповідно до європейських поглядів та ідеалів, тому інститут апеляції відомий їй здавна. Оскарження й перегляд судових рішень існували ще з часів Київської Русі. Розглянуто особливості становлення і розвитку апеляційного провадження у Галичині, яка з другої половини XIV ст. знаходилась у складі Королівства Польського, у Запорізькій Січі, проаналізовано досвід апеляційного провадження у «Правах, по котрым судится малоросийський народ». Відмічено, що на українських землях, на відміну від Росії, де до кінця першої третини XIX ст. діяло Соборне уложення 1649 року, існувала досить розвинена система процесуального права, діяв інститут апеляційного оскарження судових рішень, який був зруйнований царською владою, а надалі ненадовго продовжував свій розвиток в умовах Української Народної Республіки та ЗУНР. Апеляційне провадження було ліквідовано з 1918 року із захопленням України Росією і тільки через тривалий час відновлено в незалежній Україні.

Новітньою віхою стало закріплення в КПК України з 2012 року системи виправлення судових помилок, що скерована на забезпечення режиму законності, справедливості та правопорядку в державі.

Розділ 2 «Процесуальні особливості сучасного провадження в суді апеляційної інстанції в порядку судового контролю» складається з двох підрозділів.

У підрозділі 2.1 *«Особливості апеляційного провадження як стадії кримінального процесу»* охарактеризовано заходи процесуального примусу, що обмежують права та особисту свободу громадян, як такі, що: застосовуються винятково спеціально уповноваженими державними органами та посадовими особами; застосовуються суворо в межах кримінального провадження; застосовуються лише за наявності встановлених у КПК України підстав; є заходами державного впливу на осіб, обвинувачених (підозрюваних) у вчиненні кримінального правопорушення; мають примусовий характер, тобто обмежують деякі права і свободи громадян; носять тимчасовий характер; застосовуються винятково на підставі ухвали слідчого судді.

Особливістю апеляційного провадження названо також проведення аналізу досудового розслідування, у якому слідчий суддя своєю ухвалою дає дозвіл на проведення заходів процесуального примусу, що обмежують права та особисту свободу громадян, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку, до яких належать відмова в наданні дозволу на затримання; застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або відмова у його застосуванні; продовження строку тримання під вартою або відмова у його продовженні та інші.

У підрозділі 2.2 *«Процесуальні проблеми перевірки апеляційним судом судових рішень, пов'язаних із досудовим розслідуванням кримінального провадження»* досліджено підстави та порядок і особливості апеляційного розгляду рішень суду першої інстанції, пов'язаних із досудовим розслідуванням кримінального провадження. Охарактеризовано проблеми, пов'язані із оскарженням в судовому порядку бездіяльності слідчого і прокурора; рішень слідчого і прокурора про зупинення досудового розслідування, про відмову у визнанні потерпілим, про відмову у задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, про зміну порядку досудового розслідування та продовження його згідно з правилами, передбаченими для кримінальних проваджень щодо застосування примусових заходів медичного характеру; рішень слідчого або прокурора про закриття кримінального провадження; рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора при застосуванні заходів безпеки.

Розділ 3 «Соціологічні та соціально-психологічні особливості судового провадження в суді апеляційної інстанції» складається з двох підрозділів.

У підрозділі 3.1 *«Соціально-правові особливості судового провадження в суді апеляційної інстанції»* проаналізовано психологічні особливості судової діяльності, яка складається з пізнавальних, комунікативних і соціально-конструктивних (виховних), організаційних компонентів і має свою структуру.

Оскільки в апеляційній інстанції нарада суддів з приводу ухвалення судового рішення є діяльністю формально-неформальної групи, на якій судді обговорюють проблеми, що можуть мати значення для ухвалення судового рішення на предмет їх допустимості та достовірності, відмічено, що в основі судового рішення повинна знаходитися не тільки логічна неминучість, а й моральна обов'язковість.

Звернуто увагу на те, що при здійсненні правосуддя, після оцінювання всіх доказів у справі, внутрішнє переконання судді є чи не найголовнішим чинником, який впливає на ухвалення суддею процесуального рішення; у психологічному аспекті суттєве для процесу формування внутрішнього переконання судді переростання сумніву (як наслідку ймовірних знань) у переконаність судді, яка характеризує достовірність отриманих знань і готовність діяти відповідно до цього.

У підрозділі 3.2 «Соціально-психологічний зміст діяльності сторін кримінального провадження під час перегляду апеляційним судом судових рішень першої інстанції» проаналізовано особливості участі в апеляційному провадженні прокурора, адвоката, підсудного та інших учасників, звертається увага на вплив психогенних факторів, інтелектуальних перевантажень, конфліктних умов, значних фізичних та психічних навантажень. Особливості діяльності обвинуваченого тут зумовлені його індивідуально-психологічними характеристиками, ставленням до пред'явленого обвинувачення, оцінкою власних дій (протиправних, аморальних, правомірних). Психологічна сторона діяльності захисника в суді апеляційної інстанції складається з трьох основних етапів: 1) формування загальної концепції; 2) розробки тактики захисту; 3) застосування (реалізація) захисту. На третьому етапі приєднується також комунікативна діяльність, що складається з таких напрямів: установлення й підтримання психологічного контакту з підзахисним; установлення психологічного контакту зі складом суду та іншими учасниками судового процесу, справляння на них психологічного впливу.

ВИСНОВКИ

У дисертації наведено теоретичне узагальнення та нове вирішення наукового завдання щодо комплексного дослідження актуальних проблем сучасної апеляційної перевірки судових рішень, прийнятих на досудових стадіях кримінального провадження. За результатами дослідження сформульовано такі висновки:

1. З'ясовано, що апеляційне провадження є процесом реалізації конституційного права людини, який за своєю сутністю покликаний забезпечити перевірку в суді вищої інстанції рішення суду, що не набрало законної сили. Апеляційному провадженню притаманні такі ознаки: певна послідовність процесуальних дій, які чітко регламентовані законодавством; до

провадження залучається визначене законом коло суб'єктів, які мають права та обов'язки; ухвалюється рішення, обов'язкове для виконання.

За своїм змістом провадження в суді апеляційної інстанції – це процедура, згідно з якою суд апеляційної інстанції вирішує як фактичні обставини провадження, так і питання правильності застосування кримінального та кримінального-процесуального закону, юридичну й фактичну сторони кримінального провадження, у межах апеляційних вимог.

Значення апеляційного провадження полягає у наданні новим судовим розглядом додаткових гарантій справедливості судового рішення, реалізації права на судовий захист. Сам факт подвійного розгляду дає змогу уникнути помилки, яка могла виникнути при першому розгляді. Унаслідок того, що рішення за сутністю приймають дві різні інстанції, зменшується ризик судової похибки. Краще забезпечується дотримання законності, оскільки друга інстанція наділена більшою владою.

2. При розгляді питання щодо процесу становлення та розвитку інституту апеляційного провадження, було виокремлено історичні періоди розвитку законодавства, що визначали порядок апеляційного провадження в Україні, а саме: 1) період існування Київської Русі (IX – XIII ст. ст.); 2) період перебування українських земель у складі Великого Князівства Литовського та Речі Посполитої (XIV – середина XVII ст. ст.); 3) судочинство періоду Української козацько-гетьманської держави та перебування України у складі Росії на правах автономії (друга половина XVII – кінець XVIII ст. ст.); 4) кримінальне судочинство періоду перебування українських земель під владою Російської та Австрійської (Австро-Угорської) імперій (кінець XVIII – початок XX ст. ст.); 5) кримінальне судочинство періоду Визвольних змагань та відновлення української державності (1917–1921 рр.); 6) період кримінального судочинства УРСР (радянський період, 1922–1991 рр.); 7) кримінальне судочинство незалежної України (з 1991 року і донині). При цьому у межах останнього періоду виокремлено такі етапи: 1) період дії КПК 1960 р. до змін кримінально-процесуального законодавства у ході т. зв. «Малої судової реформи» 2001 р.; 2) від «Малої судової реформи» 2001 р. до прийняття КПК 2012 р.; 3) від прийняття КПК 2012 р. – донині. З'ясовано національно-історичні основи законодавчого регулювання апеляційної перевірки судових рішень, прийнятих на досудових стадіях кримінального процесу.

Констатовано, що апеляційне провадження є важливою гарантією досягнення цілей і виконання завдань кримінального судочинства, забезпечення його законності. Його мета – запобігти набранню законної сили неправосудними вироками й ухвалами, швидке виправлення допущених судом першої інстанції помилок і, у такий спосіб, забезпечення охорони прав, свобод і законних інтересів учасників процесу, а також сприяння поліпшенню якості роботи судів нижчого рівня та формуванню судової практики

відповідно до вимог матеріального і процесуального закону. Поняття «апеляційне провадження» співвідноситься із поняттям «апеляційна перевірка» як глобальне та локальне. Цей висновок зроблено на підставі того, що: вони відрізняються за об'єктом (апеляційне провадження стосується підсумкового рішення суду першої інстанції та пов'язане з новим розглядом сутності, змісту справи загалом, натомість апеляційна перевірка стосується проміжних рішень суду, що приймаються до ухвалення вироку, й питання, які розглядаються у процесі перевірки, не стосуються сутності справи, не знаходяться у прямому зв'язку зі змістом справи); метою апеляційної перевірки, на відміну від апеляційного провадження, є те, що справа вдруге не переглядається, а переглядаються лише обставини, що стосуються певного рішення суду; апеляційна перевірка здійснюється на стадії саме досудового слідства.

3. Апеляційна перевірка судових рішень, пов'язаних із застосуванням заходів процесуального примусу, що обмежують права і особисту свободу громадян, є одним із видів судового контролю. Значення й ефективність такої апеляційної перевірки полягає в тому, що навіть сам факт її існування справляє позитивний вплив на роботу правоохоронних органів. Накопичений досвід у цій сфері демонструє певний ефект такого інституту. Апеляційний суд, визнавши, що допущене порушення прав чи особистої свободи людини, забезпечує їх відновлення. Підвищується рівень якості роботи правоохоронних органів у кримінальних провадженнях, що підлягають судовому контролю. Значення судового контролю полягає насамперед у цьому непрямому впливі, бо основна мета судового контролю – проведення досудового розслідування у кримінальних провадженнях із додержанням принципу верховенства права, відповідно до якого людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями.

4. Встановлено, що судові рішення, пов'язані з досудовим розслідуванням кримінального провадження, ухвалюються слідчим суддею. В апеляційному провадженні суддя-доповідач, отримавши апеляційну скаргу на ухвалу слідчого судді, невідкладно витребує з суду першої інстанції відповідні матеріали, та не пізніше, як за день повідомляє особу, яка її подала, прокурора та інших заінтересованих осіб про час, дату й місце апеляційного розгляду. Особливістю апеляційного порядку розгляду таких судових рішень є те, що вони розглядаються не пізніше трьох днів після надходження апеляційної скарги до суду колегіально у складі трьох професійних суддів з обов'язковим повним фіксуванням судового розгляду. Апеляційний розгляд таких проваджень здійснюється згідно з правилами судового розгляду в суді першої інстанції і поділяється на такі етапи: підготовчий (відкриття засідання, оголошення складу суду й роз'яснення права відводу, вручення пам'яток та роз'яснення прав та обов'язків, вирішення клопотань), судовий розгляд (доповідь змісту апеляційної скарги, висловлення сторонами своїх доводів,

дослідження доказів), судові дебати, останнє слово обвинуваченого (якщо він бере участь), нарада суддів, проголошення судового рішення.

5. Акцентовано увагу, що психологічні особливості апеляційного провадження в порядку судового контролю пов'язані з чітким порядком розгляду справ колегією суддів апеляційного суду (точною кримінальною процесуальною регламентацією самої процедури), стадійністю здійснення такого провадження (процедура апеляційного провадження проходить кілька точно визначених етапів), активністю різних учасників процесу (прокурора, захисника, обвинуваченого та ін.), зовнішніми умовами, в яких здійснюється правосуддя (зал судового засідання, фіксування процесу, присутність у залі сторонніх осіб тощо).

Суперечливі інтереси сторін, які беруть участь в апеляційному провадженні при розгляді судових рішень у порядку судового контролю, можуть породжувати напружені ситуації і конфліктне протистояння. Завдання головуючого – надавати взаємодії сторін конструктивно-пізнавальний характер, надавати їм процесуально гарантовані права і можливості, забезпечувати змагальний характер судочинства.

6. Аргументовано, що дослідження психологічних закономірностей, пов'язаних із процесуальною діяльністю всіх учасників апеляційного провадження в порядку судового контролю, є важливим питанням для розвитку і вдосконалення кримінального процесуального права, юридичної психології тощо. Психологічний аналіз діяльності сторін та інших учасників апеляційного розгляду кримінального провадження в порядку судового контролю дає змогу розробити рекомендації, спрямовані на підвищення ефективності правосуддя, культури процесу, максимального виховного впливу на всіх його учасників. Закономірності соціальної психології під час здійснення правосуддя можуть слугувати і поліпшенню, і погіршенню результатів діяльності судді та інших учасників кримінального процесу. Тому застосовувати їх потрібно, враховуючи всі обставини провадження та особисті характеристики кожного учасника.

Головний вид діяльності учасників апеляційного провадження в порядку судового контролю – конструктивна діяльність, сутність якої полягає у втіленні розумової діяльності в певних конструкціях, відповідно до яких кожен учасник судового засідання здійснює свої повноваження. Специфіка пізнавальної діяльності в суді зумовлена насамперед тим, що кожен з учасників, досліджуючи матеріали кримінального та судового проваджень, додаткові докази, особу обвинуваченого, одержує певну модель події чи обставин, які є предметом конкретного провадження. Комунікативній діяльності учасників апеляційного провадження в порядку судового контролю властиві певні психологічні особливості, зумовлені передусім співвідношенням інтересів цих учасників. Оскільки інтереси учасників апеляційного провадження можуть не збігатися з цілями і завданнями суду у

встановленні обставин, поведінка останніх протидіє діяльності суду з виявлення обставин поза розумним сумнівом. Такі відносини носять конфліктний характер і ускладнюють судовий процес. Тому одним із серйозних елементів комунікативної діяльності суду є психологічний вплив на них тими засобами і прийомами, що не суперечать закону. Соціальна діяльність учасників апеляційного провадження полягає у вихованні кожного громадянина в дусі дотримання законів і моральних норм поведінки.

7. Розроблено пропозиції щодо комплексного підвищення ефективності апеляційного провадження.

7.1 Запропоновано підвищити ефективність апеляційного провадження, шляхом законодавчого спрощення визначених вимог до змісту апеляцій осіб, інтересів яких стосується судові рішення. Доцільно передбачити можливість подання цими особами усної апеляції із занесенням її до протоколу, а також можливість подання спільної апеляції та приєднання, повністю або частково, до вже поданих апеляцій інших суб'єктів оскарження.

7.2 Визначено перспективні напрями подальшого опрацювання проблематики дослідження, зокрема, формування психологічних засад апеляційної перевірки судових рішень у порядку судового контролю та розробку психолого-правових рекомендацій щодо вдосконалення процедури апеляційного розгляду скарг на рішення суду першої інстанції, які обмежують права і свободи громадян.

7.3 На підставі проведеного дослідження, запропоновано внести такі зміни до чинного КПК України:

1) доповнити його новою статтею 107-1 «Протокол судового засідання» такого змісту:

«Стаття 107-1. Протокол судового засідання

1. У кожному судовому засіданні в судах першої та апеляційної інстанцій ведеться протокол судового засідання, який є засобом фіксації перебігу судового розгляду кримінального провадження.

2. У протоколі судового засідання відображаються всі суттєві моменти розгляду кримінального провадження у тій послідовності, в якій вони мали місце в судовому засіданні чи при вчиненні окремої процесуальної дії.

3. У протоколі зазначаються:

1) рік, місяць, число і місце судового засідання, час його початку, технічна характеристика засобу фіксування судового процесу та носія інформації;

2) назва суду, який розглядає кримінальне провадження, прізвище та ініціали судді (суддів), секретаря судового засідання;

3) кримінальне провадження, що розглядається, повна й точна назва сторін та інших учасників процесу;

4) відомості про явку учасників процесу або їх неявку, причини відсутності та про вручення їм судових повісток;

- 5) дані про особу обвинуваченого (підозрюваного);
- 6) дані про одержання обвинуваченим копії обвинувального акту;
- 7) дані про роз'яснення обвинуваченому (підозрюваному) та іншим учасникам процесу їх прав та обов'язків;
- 8) ухвали суду, прийняті без виходу до нарадчої кімнати;
- 9) усі розпорядження головуючого і дії суду, в тому порядку, в якому вони відбувалися;
- 10) усі клопотання і заяви учасників процесу;
- 11) докладний зміст записаних від першої особи показань обвинуваченого (підозрюваного), потерпілого, свідків, пояснень спеціалістів, відповідей експерта на усні запитання;
- 12) послідовність і короткий зміст судових дебатів;
- 13) короткий зміст останнього слова обвинуваченого;
- 14) відомості про проголошення судового рішення та роз'яснення порядку і строку його оскарження, роз'яснення права та строку на ознайомлення з протоколом судового засідання, подачу на нього зауважень;
- 15) час закінчення судового засідання у кримінальному провадженні.

4. Протокол судового засідання повинен бути виготовлений не пізніше семи діб з дня закінчення судового розгляду кримінального провадження.

5. Протокол судового засідання підписують головуючий і секретар судового засідання.

6. За необхідності строк для виготовлення та підписання протоколу судового засідання може бути продовжено головуючим, але не більше, ніж на чотирнадцять діб після закінчення судового засідання.

7. Про виготовлення й підписання протоколу судового засідання повідомляються учасники судового розгляду.

8. Сторони мають право ознайомитися з протоколом судового засідання і протягом трьох діб після повідомлення про виготовлення протоколу або після закінчення строку на його виготовлення, подавати свої письмові зауваження з приводу допущеної неправильності або неповноти протоколу»;

2) доповнити КПК України новою статтею 107-2 «Розгляд зауважень на протокол судового засідання» такого змісту:

«Стаття 107-2. Розгляд зауважень на протокол судового засідання

1. Зауваження на протокол розглядаються: якщо кримінальне провадження розглядалося суддею одноосібно – головуючим; якщо кримінальне провадження розглядалося колегіально – цим складом суду чи більшістю цього складу.

2. Суд розглядає зауваження на протокол судового засідання і у разі згоди із зауваженнями, посвідчує їх правильність.

3. У разі незгоди головуючого з поданими зауваженнями, вони розглядаються в судовому засіданні з повідомленням сторін про час і місце його проведення. Їх неявка в судове засідання не перешкоджає розгляду

зауважень. При розгляді зауважень може відтворюватися технічний запис процесу. Розглянувши зауваження, суд за наявності для того підстав, посвідчує правильність зауважень або відхиляє їх.

4. У разі пропуску строку подання зауважень і відсутності підстав для його поновлення, суд залишає їх без розгляду і приєднує до матеріалів кримінального провадження».

3) частину третю статті 291 КПК України викласти в такій редакції:

«3. Обвинувальний акт підписується слідчим, дізнавачем або прокурором, якщо він склав його самостійно»;

4) доповнити статтю 396 КПК України новою частиною сьомою такого змісту:

«7. Вимоги до апеляційної скарги на рішення слідчого судді встановлюються цією статтею»;

5) у частині першій статті 399 КПК України слова «вирок чи ухвалу суду першої інстанції» необхідно замінити словами «рішення суду першої інстанції або слідчого судді»;

6) доповнити частину третю статті 399 КПК України пунктом 5 такого змісту:

«5) апеляційна скарга подана на ухвалу слідчого судді, яка не підлягає оскарженню»;

7) доповнити статтю 422 КПК України частиною третьою такого змісту:

«3. Порядок апеляційного розгляду за апеляційною скаргою на ухвалу слідчого судді має відповідати вимогам статей 405, 406 КПК України».

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації

1. Кулянда М. І. Особливості апеляційного провадження в порядку судового контролю у кримінальному процесі України : монографія. Київ : ТОВ «Видавничий дім «АртЕк», 2017. 198 с.

2. Кулянда М. І. Актуальність перегляду постанов судді та ухвал суду в кримінальному судочинстві. *Науковий вісник Чернівецького університету імені Юрія Федьковича : Правознавство*. 2008. Вип. 474. С. 116-121.

3. Кулянда М. І. Апеляційний перегляд судових рішень: діяльність сторін кримінального провадження. *Малий і середній бізнес (право, держава, економіка)*. 2014. № 1–2. С.89-93.

4. Кулянда М. І. Взяття під варту та право на свободу особистості в державі. *Науковий вісник Чернівецького університету імені Юрія Федьковича : Правознавство*. 2009. Вип. 518. С. 118-122.

5. Кулянда М. І. Особливості апеляційного розгляду за чинним кримінальним процесуальним кодексом України. *Вісник Ужгородського університету*. 2013. № 21. С. 133–136.

6. Кулянда М. І. Окремі аспекти апеляційного провадження у справах про оскарження ухвал слідчого судді в контексті правових позицій Конституційного Суду України. *Соціологія права*. 2020. № 2 (33). С. 73-78.

7. Кулянда М. І. Психологічні особливості судового провадження в суді апеляційної інстанції у кримінальному процесі. *Вісник Чернівецького факультету НУ «Одеська юридична академія»* Випуск № 4. 2015. С. 335-347.

8. Кулянда М. І. Особливості апеляційного провадження у кримінальному процесі: психологічний аспект. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2013. Вип. 5. С. 119-121.

9. Рокоча М. І. Перевірка судових рішень, ухвалених у досудових стадіях кримінального процесу: історичний аспект та міжнародний досвід. *Право і суспільство*. Науковий журнал. 2010. № 1. С. 174-178.

10. Kulianda M. I. Appeal proceedings as a form of reviewing of judicial decisions in criminal process of Ukraine. *Europäische Fachhochschule. European Applied Sciences*. 2013. № 1–2. P. 228-231.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

11. Кулянда М. І., Костицький В. В. *Завдання апеляційного провадження у порядку судового контролю у кримінальному процесі. Сучасне правотворення: питання теорії та практики* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 31 трав. – 1 черв. 2019 р.). Дніпро : ГО «Правовий світ», 2019. С. 89–92. (Персональний внесок автора: виокремлено основні завдання апеляційного провадження).

12. Кулянда М. І. Соціологічні та психологічні аспекти апеляційного провадження. *Актуальні проблеми вдосконалення законодавства та правозастосування* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 25–26 жовт. 2019 р.). Запоріжжя : Запорізька міська громадська організація «Істина», 2019. С. 84–87.

13. Кулянда М. І. Зміст апеляційного провадження у кримінальному процесі. *Реформування національного та міжнародного права : перспективи та пріоритети* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 1–2 лют. 2013 р.) ; у 2-х ч. Одеса : ГО «Причорноморська фундація права», 2013. Ч. II. С. 99-101.

14. Кулянда М. І. Особливості апеляційного провадження в античні часи. *Сучасний стан і перспективи розвитку держави і права* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 14–15 черв. 2019 р.). Львів: Західноукраїнська організація «Центр правничих ініціатив», 2019. С. 105-107.

15. Кулянда М. І. Особливості діяльності в апеляційному провадженні. *Актуальні питання розвитку та взаємодії публічного та приватного права* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 22–23 берез. 2013 р.). Львів, 2013. С. 37-40.

16. Кулянда М. І. Психологічна характеристика апеляційного провадження. *Роль права та закону в громадянському суспільстві* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 14–15 лют. 2014 р.). Київ : Центр правових наукових досліджень, 2014. С. 37-40.

17. Кулянда М. І., Суходольська А. А. Кримінально-процесуальні новели у правовому регулюванні апеляційного провадження. *Пріоритети розвитку юридичних наук у XXI столітті* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 12–13 квіт. 2019 р.). Одеса : ГО «Причорноморська фундація права», 2019. С. 100–103. (*Персональний внесок автора: систематизовано кримінально-процесуальні новели у правовому регулюванні апеляційного провадження*).

18. Рокоча М. І. Перевірка судових рішень щодо правомірності затримання особи у вчиненні злочину. *Незалежний суд – гарантія захисту прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина* : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Чернівці, 30 трав. 2009 р.). Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2009. С. 514-516.

19. Рокоча М. І. Проблемні питання застосування кримінально-процесуального законодавства. *Українське правосуддя: здобутки та перспективи*: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Чернівці, 16 трав. 2008 р.). Чернівці : «Рута», 2008. С. 496-498.

АНОТАЦІЯ

Кулянда М. І. Особливості апеляційного провадження в порядку судового контролю в кримінальному процесі України. – На правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність. – Національний університет «Львівська політехніка» Міністерства освіти і науки України, Львів. 2021.

У дисертації вперше у вітчизняній науці кримінального процесуального права комплексно досліджено актуальні проблеми сучасної апеляційної перевірки судових рішень, прийнятих на досудових стадіях кримінального провадження, відповідно до новітнього кримінального процесуального законодавства України.

У процесі роботи розкрито поняття, зміст і значення апеляційного провадження; досліджено історичні аспекти становлення та розвитку апеляційного провадження в Україні; проведено порівняльний аналіз понять

«апеляційне провадження» та «апеляційна перевірка»; охарактеризовано апеляційну перевірку судових рішень, пов'язаних із застосуванням заходів процесуального примусу, що обмежують права та особисту свободу громадян; висвітлено процесуальний порядок апеляційної перевірки судових рішень, пов'язаних із досудовим розслідуванням кримінального провадження; подано загальну психологічну характеристику апеляційного провадження в порядку судового контролю; окреслено психологічний зміст діяльності учасників апеляційного провадження в порядку судового контролю.

Ключові слова: судочинство, кримінальний процес, апеляційне провадження, завдання апеляційного провадження, апеляційне оскарження, судовий контроль, апеляційна перевірка, апеляційний розгляд, межі апеляційного перегляду.

АННОТАЦІЯ

Кулянда М. И. Особенности апелляционного производства в порядке судебного контроля в уголовном процессе Украины. – На правах рукописи.

Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.09 – уголовный процесс и криминалистика; судебная экспертиза; оперативно-розыскная деятельность. Национальный университет «Львовская политехника» Министерства образования и науки Украины, Львов. 2021.

В диссертации впервые в отечественной науке уголовного процессуального права комплексно исследованы актуальные проблемы современной апелляционной проверки судебных решений, принятых в досудебных стадиях уголовного производства, согласно новому уголовному процессуальному законодательству Украины.

В процессе работы раскрыты понятие, содержание и значение апелляционного производства; исследованы исторические аспекты становления и развития апелляционного производства в Украине; проведен сравнительный анализ понятий «апелляционное производство» и «апелляционная проверка»; охарактеризована апелляционная проверка судебных решений, связанных с применением мер процессуального принуждения, ограничивающих права и личную свободу граждан; освещен процессуальный порядок апелляционной проверки судебных решений, связанных с досудебным расследованием уголовного производства; предоставлена общая психологическая характеристика апелляционного производства в порядке судебного контроля; изложено психологическое содержание деятельности участников апелляционного производства в порядке судебного контроля.

Констатировано, что апелляционное производство является процессом реализации конституционного права человека, который по сути призван обеспечить проверку в суде высшей инстанции решения суда, не вступившего в законную силу. Апелляционному производству присущи следующие признаки: определенная последовательность процессуальных действий, четко регламентированных законодательством; к производству привлекается определенный законом круг субъектов, имеющих права и обязанности; принимается решение, обязательно для исполнения.

По своему содержанию производство в суде апелляционной инстанции – это процедура, согласно которой суд решает как фактические обстоятельства производства, так и вопросы правильности применения уголовного и уголовно-процессуального закона, рассматривает юридическую и фактическую стороны уголовного производства, в пределах апелляционных требований.

Значение апелляционного производства заключается в предоставлении новым судебным разбирательством дополнительных гарантий справедливости судебного решения, реализации права на судебную защиту. Сам факт двойного разбирательства позволяет избежать ошибки, которая могла возникнуть при первом рассмотрении. Вследствие того, что решение по существу принимают две разные инстанции, уменьшается риск судебной ошибки. Лучше обеспечивается соблюдение законности, поскольку вторая инстанция наделена большей властью.

При рассмотрении вопроса о процессе становления и развития института апелляционного производства, выделены исторические этапы развития законодательства, определяющие порядок апелляционного производства в Украине: а) безапелляционный, который длился с древних времен до середины XVII в.; б) возникновение апелляционного производства (с середины XVII в. до 1864 г.); в) основное развитие апелляционного производства (с 1864 г. до 1917 г.); г) период создания украинской государственности (с 1917 г. до 1920 г.); д) рецепция положений апелляционного производства в советском кассационном производстве (с 1917 г. до 1991 г.); е) признание Концепцией судебно-правовой реформы апелляционного производства как отдельной составляющей судебной системы Украины.

Апелляционное производство является важной гарантией достижения целей и выполнения задач уголовного судопроизводства, обеспечения его законности. Его цель – помешать вступлению в законную силу неправосудных приговоров и определений, быстрое исправление допущенных судом первой инстанции ошибок и, тем самым, обеспечение охраны прав, свобод и законных интересов участников процесса, а также содействие улучшению качества работы судов низшего уровня и формированию судебной практики в

соответствии с требованиями материального и процессуального законов. Апелляционная проверка судебных решений, связанных с применением мер процессуального принуждения, ограничивающих права и личную свободу граждан, является одним из видов судебного контроля. Значение и эффективность такой апелляционной проверки заключается в том, что даже сам факт ее существования оказывает позитивное влияние на работу правоохранительных органов. Накопленный опыт в этой сфере демонстрирует определенный эффект данного института. Апелляционный суд, признав существование нарушения прав или личной свободы человека, обеспечивает их восстановление. Повышается уровень качества работы правоохранительных органов по уголовным производствам, подлежащим судебному контролю. Значение судебного контроля заключается в первую очередь в этом косвенном воздействии, ибо основная цель судебного контроля – чтобы досудебное расследование уголовных процессов проводилось с соблюдением принципа верховенства права, согласно которому человек, его права и свободы признаются наивысшими ценностями.

Ключевые слова: судопроизводство, уголовный процесс, апелляционное производство, задания апелляционного производства, апелляционная кассация, судебный контроль, апелляционная проверка, апелляционное рассмотрение, границы апелляционного пересмотра.

SUMMARY

Kulyanda M. I. The features of the appeal proceedings for judicial review in criminal proceedings of the Ukraine. – Qualifying scientific work as the manuscript.

The thesis submitted to the Polytechnic National University of Lviv for a degree of the Candidate of Judicial Sciences, speciality 12.00.09 – criminal process and criminal investigation; forensic examination; operatively-search activity. – Lviv Polytechnic National University the Ministry of Education and Science of Ukraine, Lviv. 2021.

In this dissertation for the first time in science of criminal procedural law are risen the issues of the modern appeal inspection judgments taken in the pre-trial stage of criminal proceedings, according to the latest criminal procedural legislation of Ukraine.

For understanding the appeal inspection judgments are disclosed content and meaning of the appeal proceedings, researched the historical aspects of the formation and development of Appeal proceedings in Ukraine, a comparative analysis of the concepts of «appeal proceedings» and «appellate review», described the appellate review of judicial decisions related to the application of measures procedural constraint limiting the rights and liberty of citizens; investigated

procedural order of the appellate inspection judgments relating to pre-trial investigation of criminal proceedings, provided the general psychological characteristics appeal proceedings for judicial review, outlines the psychological meaning of the participants in the appeal proceedings for judicial review.

Key words: proceedings, criminal proceedings, appeal proceedings, tasks of appellate proceedings, appeal, judicial control, appellate review, appellate revision, limits of the appellate review.

Підписано до друку 09.04.2021 р.
Формат 60×84/16. Папір офсетний. Умовн. друк. арк. 0,9
Тираж 100 прим. Зам. № 22-21.

Львівський державний університет внутрішніх справ
Україна, 79007, м. Львів, вул. Городоцька, 26.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 2541 від 26 червня 2006 р.